

www.ozolaine.lv

www.rezeknesnovads.lv

Rēzeknes novada pašvaldības iestādes MALTAS APVIENĪBAS PĀRVALDE
struktūrvienība OZOLAINES PAGASTA PĀRVALDE

OZOLAINE.LV

Rezekne

Latvija

www.ozolaine.lv

www.rezeknesnovads.lv

Izdevums iznāk vienu reizi mēnesī kopš 2006.g.

APRĪLIS 4 [98] 2022

ZIŅAS ĪSUMĀ

KAM BŪS SKAISTĀKĀS LIELDIENU OLAS?

Lai Lieldienu laiks sniedz gaišas domas, stiprus! Visiem labu veselību un ģimenēs veldē ikdienas gaitās un padara mūs lai sagaida mīlestību un siltums!

Viena no skaistākajām un ikgadējā tradīcija nekļūst par rutīnas iecienītākajām Lieldienu tradīcijām, rituālu, bet gan sagādā jaunas emocijas, neapšaubāmi, ir olu krāsošana. Ola ir pieredzi un pārsteiguma sajūtu sev un neatņemams svētku simbols un atribūts citiem gadu no gada... gan uz kristiešu, gan pagānu svētku galda. Arī tradīcijas, kas saistītas ar olām, nedēļas, kas nozīmē, ka ir pietiekami sagādā daudz jautrības un pat sportiska azarta! Bērniem un pieaugušajiem prieku sagādā sišanās ar olām, olu ripināšana, olu meklēšana un, protams, dižošanās ar idejas! Šoreiz meklēsim interesantākas skaisti nokrāsotām olām. Vieni dod olu krāsošanas idejas, apjautājot priekšroku vienkāršai un klasiskai receptei- olas krāsot sīpolu mizās, citi noskaidrojot viņu pieredzil! Lai citu papildina šo klasiku ar maziem milākās olu krāsošanas receptes akcentiem, bet ir arī tādi entuziasti, kuri iedvesmo arī Jūs izmēģināt jaunas un arvien izmēģina jaunas receptes, lai oriģinālās idejas!

Teksta turpinājums 12.lpp.

Par maksājumu veikšanas kartību!

Lūgums visiem klientiem, veicot maksājumus internetbankā par pakalpojumiem, uzmanīgi pārbaudīt visu maksājumā ievadīto informāciju:

- Konta Nr. uz kuru veikts maksājums [Nekustama īpašuma nodokļa maksājumus jāveic kontos, kuri norādīti sanemtajā vēstulē, nevis uz

Ozolaines pagasta kontu].

- Obligāti jānorāda maksājuma mērkis (piemēram: par komunālajiem pakalpojumiem jāmin rēķina Nr. vai par bērna [vārds uzvārds] ēdināšanu Liepu pamatskolā vai Ozolaibes PII „Jāņtārpriņš”).
- Maksājiet, lūdzu rēķinā norādīto summu, nenoapaļojot, bet precīzi ievadīt summu, kura minēta rēķinā.

Sakarā ar Lieldienām ir mainīts Ozolaines pagasta pārvaldes darba laiks aprīlī:

- 14.04.2022. no plkst. 8.00. līdz 14.30.
- 15.04.2022. Lielā Piektdiena - brīvdiena.
- 18.04.2022. Otrā Lieldienu diena - brīvdiena.

Latvijas Folkloras un etnogrāfisko ansambļu skatē "BALTICA 2022" pirmo pakāpi un gandrīz izcilu vērtējumu ieguvusi Rēzeknes novads Ozolaines Tautas nama folkloras kopa "Zeīla" ar skates priekšnesumu "Rotaļa". Turpinājums 11.lpp.

Saskaņā ar Maltas apvienības pārvaldes un SIA "Tree solutions Latvia" noslēgto lepirkuma līgumu par bīstamo koku izzāģēšanu un koku vainagu kopšanu, Ozolaines pagasta teritorijā marta mēnesī Slobodas, Kampišķu, Andronovas, Kivku, Lošu Škvarku kapos, kā arī Bekšu un Pleiķšu ciematu teritorijā tika nozāģēti bīstamie koki.

No š.g. 28.03.-10.04. iestādes „Maltas pagastu apvienība” vadītājs Edgars Blinovs atradīsies atvālinājumā. Atvālinājuma laikā vadītāju aizvietos struktūrvienības „Silmalas pagasta pārvalde” vadītājs Jānis Laizāns.

Pa zemi droši un pārliecinoši soļo tauriņš – bērzu un nātru raibenis, pavasaris un aprīlis – otrs pavasara dzeltenais citrontauriņš vai kāds cits mēnesis. Dabā ir gatava plaukt, ziedēt skaistulis, no sniega kārtas atbrīvojies un priecēt mūs visus ar savām dzīvīgais sniegpulkstenītis ceļ savu bagātībām. Gaiss smaržo pavisam skatu pret sauli. Esmu izdzīvojis un savādāk, kārklu zaros sasēduši iepelēki, gatavs plaukt un ziedēt! Kā dzeltenas pūkaini pūpolēni un siltākās dienās podziņas pretī ar uzticību raugās zīlītes dziesma nu skan pavisam citā māllēpes.

tonī. Dabā ir sācies atmodas laiks! Ir īstais laiks, lai dotos dabā un sekotu dziesmām pavasari sveic nometnieki un daudzu sugu gājputni.

Vienīgi viena no pavasara dziesmas ir viena no pavasara gaidītākajām vizītkatrēm. Mājup steidzas arī pirmie gājputni – zosis, ziemeļu gulbji, dzerves, kraukji, ķīvītes.

Saulītē viens otram savu mīlestību izdzied dzilnīši, zīlītes un strazdi.

Pavasarī nav jābrīnās, ja pat sala piemeklētos rītos no malu malām skan dažādu putnu balsis. Ar savām dziesmām pavasari sveic nometnieki un daudzu sugu gājputni. Vienīgi viena no pavasara dziesmas ir viena no pavasara gaidītākajām vizītkatrēm. Mājup steidzas arī pirmie gājputni – zosis, ziemeļu gulbji, dzerves, kraukji, ķīvītes.

Saulītē viens otram savu mīlestību izdzied dzilnīši, zīlītes un strazdi.

Vienam otram smaidu uz lūpām uzburi pirms ieraudzītais pavasara

Daba ir modusies un gatava lielajam "uznācienam" visā savā krāšņumā. Taču daba aicina mūs, cilvēkus, palīdzēt viņai uzplaukt un atvērties visā

skaistumā. Cik patīkami ir redzēt tīru, sakoptu vidi, tīras no atkritumiem

grāvmalas, upmalas un ceļa malas.

Uznāks pirms siltais pavasara lietutīnš, noskalos putekļus, pelējumu.

Taču lietus nenoskalos dabā atstātās neapzinīgu, neaudzinātu cilvēku

pēdas. Steigsimies dabai palīgā!

Šogad Lielā Talka atzīmēs savu piecpadsmito jubilejas gadu un aicina visus pievienoties tradicionālajai

pavasara talkošanai 30. aprīlī!

Tās ietvaros ikviens Latvijas iedzīvotājs aicināts veikt sakopšanas

un labiekārtošanas darbus gan savas

mājas, gan pašvaldības teritorijā.

Savukārt par Lielās Talkas-2022 vadmotīvu šogad izvēlēts skolēnu

konkursa laureātu sauklis "Celles,

posies, iesaisties!"

Arī mēs, Ozolaines pagasta ļaudis lieli un mazi, jauni un veci – visi tiekam aicināti doties dabā, savā tuvākajā apkārtnē, mežmalā, upes vai ezera krastā un palīdzēt mūsu zemītei atbrīvoties no netīrumu, drazu, sadīves atkritumu piesārņojuma. Atcerēsimies, tīrs ir ne tikai tur, kur tīra, bet arī tur, kur ļaudis nemēslo!

Aprīļa mēnesī iedzīvotājus aicinām sakopt:

- savu mirušo piederīgo radinieku kapavietas Ozolaines pagasta kapsētās un Runču kapličas teritoriju;
- savas mājas teritorijas, kāpņutelpas, pagalmus, piemājas teritorijas...;
- pagasta ceļa malās; 14.aprīlī Zaļajā ceturtdienā Ozolaines pagasta pārvaldes darbinieki sakops pārvaldes teritoriju Balbišu sādžā.
- 30.aprīlī Lielās talkas dienā kopsim kopā sabiedriskās vietas, Pleikšņu kalnu un tā apkārtējo teritoriju.

TIKAI 30.aprīlī piepildītus Lielās Talkas atkritumu maisus (kurus būs iespēja saņemt iepriekš Ozolaines pagasta pārvaldē) no iepriekš pieteiktās konkrētās vietas Ozolaines pagasta pārvaldes traktortehnika savāks un par nodokļu maksātāju līdzekļiem izvedīs uz SIA „ALAAS” atkritumu poligonu.

SIA „ALAAS” sadīves atkritumu poligonā pēc adreses: „Križevniki 2”, s.Križevniki, Ozolaines pagasts, Rēzeknes novads, no fiziskām personām BEZ MAKSAS pieņem piecas tīras nolietojušās automašīnas riepas 2 reizes gadā, kā arī vecus neizjauktus ledusskapjus, gāzes un elektriskās plītis, veļas un trauku mašīnas, mikroviļņu krāsnis, radio, fēnus, TV, datorus, u.t.t.

Ikdienā iedzīvotājus aicinām šķirot sadīves atkritumus, līdz ar to, ekonomēt savas ģimenes budžeta līdzekļus.

Ozolaines pagasta teritorijā ir divi atkritumu šķirošanas punkti:

- Bekšu ciemā starp daudzdzīvokļu mājām Nr.3 un Nr.5.
- Pleikšņos, aiz daudzdzīvokļu mājas Robežu ielā 14.

Kustības "Lielā Talka" galvenais mērķis – apvienot cilvēkus cīņā ar dabas piesārņojumu, kā arī veicināt apkārtējās vides sakopšanu un labiekārtošanu.

Aicina Zelta kāzu jubilārus!

Rēzeknes novada Dzimtsarakstu nodaļa aicina Zelta kāzu jubilārus līdz 22. aprīlim pieteikt savu dalību pasākumā, ierodoties personīgi Rēzeknes novada Dzimtsarakstu nodaļā [Atbrīvošanas alejā 95A, Rēzeknē, 13. kabinets] vai zvanot pa tālruniem 64607178, darba dienās no plkst. 8.00 līdz 16.30 vai paziņojot par dalību Ozolaines pagasta pārvaldē [tālr.64640171].

Vecākus svinībām var pieteikt bērni, mazbērni, tuvinieki un draugi, sagādājot patīkamu pārsteigumu gavīniekiem.

Sanāksim kopā 13. maijā, plkst.13.00 Lūznavas muižā un radīsim svētkus dvēselei!

Marija Deksne
Rēzeknes novada
Dzimtsarakstu nodaļas vadītāja

Deonīja Jefremova foto

Paziņojums par izsoļu pagaidu pārtraukšanu Pleikšņu ciemā!

Saskaņā ar Rēzeknes novada domes 2021. gada 15. aprīla lēmumu "Par Rēzeknes novada Ozolaines pagasta Pleikšņu ciema teritorijas lokālpānojuma, ar kuru groza teritorijas plānojumu, izstrādes uzsākšanu" (protokols Nr.8, 31. Š), pašvaldība ir uzsākusi Ozolaines pagasta Pleikšņu ciema teritorijas lokālpānojuma izstrādi, kuras mērķis ir Teritorijas plānojuma detalizēšana, radot priekšnoteikumus Rēzeknes novada Ozolaines pagasta Pleikšņu ciema teritorijas ilgtspējīgai izmantošanai un pievilkīgas dzīves vides veidošanai ciema vidē.

Plānošanas dokumenta izstrādes gaitā tiek meklēti risinājumi vairākām šā brīža aktuālajām problēmām, kā piemēram, transporta infrastruktūras

risinājumi (ielu tīkls, pieķuves iespējas operatīvajam transportam, ceļu un ielu sarkano līniju precizēšana u.c.), inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju (energoapgāde, ūdensapgāde, kanalizācijas sistēmas u.c.) izvietojuma priekšlikumi, kas atbilst arī vides aizsardzības normām, publiski pieejamu sporta, atpūtas un dabas teritoriju nodrošinājums, kā arī citi risinājumi.

Pleikšņu ciema teritorijas lokālpānojuma izstrādes gaitā tiek apzināta pašvaldībai piekritīgo zemes gabalu Pleikšņu ciemā nepieciešamība pašvaldības funkciju nodrošināšanai, līdz ar to, uz laiku tiek pārtraukta pašvaldībai piekritīgo zemes gabalu atsavināšana izsoļu kārtībā.

Marina Borisova
Zemes lietu speciāliste
Ozolaines pagastā

Būdinājums iedzīvotājiem! !

Krāpnieki turpina imitēt Latvijā zināmas bankas un sūtīt iedzīvotājiem krāpnieciskus e-pastus, veikt telefondzvanus ar mērķi iegūt lietotāju bankas konta pieķuves datus!

- Aicinām iedzīvotājus būt modriem, un pievērst uzmanību gan sūtītāja e-pasta adresei, gan e-pasta saturam, valodas kļūdām un stilam.
- Telefonsarunā, nevienam neatklāt savas internetbankas paroles, PIN kodus un SMART-ID identifikācijas rīkus.
- Ja rodas vismazākās šaubas - dodieties uz savas bankas oficiālo mājaslapu, atrodiet kontaktu sadaļu un piezvaniet uz tur norādīto telefona numuru, un noskaidrojet, vai saņemtā ziņa ir patiesa.

Krāpnieki izvairās atbildēt uz jautājumiem, kas ļautu viņus identificēt vai atpazīt. Cilvēki, kuri kļuvuši par krāpnieku upuriem, gandrīz neko nevar pastāstīt par personām, kas ar viņiem sazinājušās, vai uzņēmušiem, kuros it kā ieguldīta nauda.

Liepu pamatskolas plānotās aktivitātēs aprīlī!

Liepu pamatskolas skolēniem „Skolas soma” programmas ietvaros aprīļa mēnesī ir paredzētas vairākas ekskursijas:

- 21.04.2022. ekskursija uz Aglonu 1., 2., un 3.klasei;
- 22.04.2022. ekskursija uz Līvāniem 4.klasei;
- 26.04.2022. ekskursija uz Ludzu 5., 6., 7., 8. un 9.klasei.

Iz zināms, ka aprīlis ir talkas un teritorijas sakopšanas mēnessis. Liepu pamatskolas skolēni ir liels atbalsts Ozolaines pagasta sakopšanas darbos, līdz ar to, 08.04.2022. no plkst.12.00. skolēni kops Kampišku vēcticībnieku lūgšanas nama teritoriju.

Notiks traktortehnikas valsts tehniskā apskate

Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra informē par traktortehnikas tehniskās apskates datumiem Ozolaines pagastā:

- 25.04.2022. no plkst.13:30;
  - Atkārtota tehniskā apskate notiks 02.06.2022. no plkst.13:30;
- Tehniskās apskates notiks pie Ozolaines pagasta pārvaldes garāžām Bēķu ciematā.

Tālr.: 64624369 (Rēzeknē)

E-pasts: rezekne@vtua.gov.lv

Apskates laikā vadītājam jābūt līdzi derīgai atbilstošas kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecībai, tehnikas reģistrācijas apliecībai un jābūt derīgai OCTA polisei.

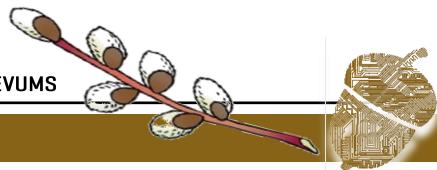

Foto no Aljas Protosevičas arhīva

Prieks darīt to, kas patīk...

Mēs katrs šo pasauli redzam caur savu prizmu... Ir cilvēki, kas skaisto saskata lietās, kurām citi nemaz nepievērš uzmanību... Bet ir cilvēki, kuri vienkāršas lietas paņem rokās un pārvērš tās par kaut ko brīnišķigu, piepildītu ar sirdssiltumu, ko ieliek ik lietā, kam pieskaras viņu rokās... Un ar mīlestību radīts roku darbs apgaro gan pašu darītāju, gan skatītāju, gan saņēmējū...

Viens no tādiem cilvēkiem, kas prot „uzburst skaistumu no nekā”, ir Alja Protoseviča. No 22.marta un līdz 1.maijam Ozolaines Tautas nama foajē būs apskatāma Aljas ādas rotu izstāde, kur katra rotaslieta ir meistares 100% roku darbs. 8.martā Alja viesojās Ozolaines Tautas namā un ne tikai atveda izstādes eksponātus, bet darbojās radoši ar Ozolaines Tautas nama kolektīviem, sagādājot svētkus pašdarbnieku kolektīvu dalībniekiem, kuri citkārt- svētku reizēs ir tie, kas strādā, nevis ļaujas svētku pasākuma baudīšanai. Tā mīlestība, gaišums, sirsnīgā aura un sirdssiltums, kas izstāro no Aljas, burtiski apbūra radošo darbīcu dalībnieces, kuras vēl joprojām atceras smaidīgo meistari ar vissiltākajām sajūtām. Tāpēc, piesakot jauno, Ozolaines Tautas namā apskatāmo, izstādi „Mazliet neparastas rotas...”, radās vēlme iepazīstināt ne tikai ar Aljas darbiem, bet arī ar pašu māsklinieci...

Alja Protoseviča:

MĪĻĀKĀ KRĀSA: Zila [visas krāsu

gammas, „līdz pat kosmosam”].

MĪĻĀKAIS GADALAIKS: Ziema, jo tad var slēpot.

MĪĻĀKIE ĒDIENI: zivis, kartupeļu pankūkas un maizes zupa.

VIETA, KUR BŪT: Rāzna ezers! Jebkurā gadalaikā, jebkurā diennakts laikā un jebkad!

MĪĻĀKA FILMA: „Emīla nedarbī”. „Filmas sižets turpinās arī manā dzīvē, jo mazdēls Emīls arī liek manīt savus nedarbus!”

MĪĻĀKAIS ŽURNĀLS: A12, kas vēsta par cilvēku ceļiem un dzīves notikumiem Latgalē.

MĪĻĀKAIS RAIDĪJUMS: „Īstās latvju saimnieces”.

MĪĻĀKĀ GRĀMATA: Imanta Ziedoņa dzeja, viennozīmīgi, visi krājumi! Annas Rancānes dzeja.

Alja! Mazliet par Jums...

Man ir 68 gadi un es ar tiem lepojos, jo pa šo laiku esmu daudz iemācījusies!

Kad Jūs sajutāt mostamies sevī radošumu?

„Par radošumu manī... Es uzskatu, ka radošums spēj radīt darbu! Cilvēkam tas ir jau ielikts šūpulī. Tālāk no cilvēka paša ir atkarīgs, vai viņš izmanto to vai nepievērš tam uzmanību un vienkārši „paiet garām”. Man vienmēr patika radīt lietas pašai. Piemēram, bērnībā ar māsiņu izdomājām lelles no kukurūzas

vālītēm, tām uzreiz bija mati, varējām radošums palīdzēja man veidot tērpus tehniku, es nēmu to kā piemēru, bet sev- adīju džemperus, pati šuvu sev noteikt apspēlēju pa savam un jaunais svārkus, kleitas. Agrāk to visu nopirkta darbiņš atkal top ar manu individuālo nebija viegli, bija jāpaļaujas uz sevi. rokrakstu!”

„Sākotnēji saprāšana par to, kā to darīt, atrodami internetā. Tālāk jau izveidoju mainīt tērus un frizūras no lapām un stiebriem. Savukārt, vēlāk, jaunībā, es ieraugu kaut kādu jaunu ideju vai radošums palīdzēja man veidot tērpus tehniku, es nēmu to kā piemēru, bet sev- adīju džemperus, pati šuvu sev noteikt apspēlēju pa savam un jaunais svārkus, kleitas. Agrāk to visu nopirkta darbiņš atkal top ar manu individuālo nebija viegli, bija jāpaļaujas uz sevi. rokrakstu!”

„Ar ādas rotu izgatavošanu nodarbojos pati savu rokrakstu, pie tā arī turos. Ja Adīju, šuvu un veidoju gan vīram, gan interesanti uzskaitīt, cik rotas pa gadu sev, gan bērniem.”

„Veojojās sava gaumes un stila izjūta. Vai esat skaitījusi, cik daudz un Un dzīvē bija gan treknie gadi, gan kādas rotas Jūs līdz šim esat kīzes gadi, kad veikalos viss bija, bet uztaisījusi?

„Ar ādas rotu izgatavošanu nodarbojos pati savu rokrakstu, pie tā arī turos. Ja Adīju, šuvu un veidoju gan vīram, gan interesanti uzskaitīt, cik rotas pa gadu sev, gan bērniem.”

„Kāda ir Jūsu attieksme pret vairāki simti... Cik noprotat- pa šiem pucēšanos? Cik liela nozīme gadiem tie ir jau pārvērtušies apģērbam un aksesuāriem ir Jūsu tūkstošos! Tagad es jau vairs neskaitu... „

„Man vienmēr ir licies, ka apģērbs bez rotas ir kā ēdiens bez sāls”.

„Tas ir jāpapildina ar kādu rotu- vai tā būtu šalle, krelles vai piespraudē. Tas sieviete ielikts ir no dabas- izmantot

Ja cilvēkā ir ielikts tas radošums, tad ir dažādas formas, krāsas, ziedus! Pat jārada lietas, kas ir patīkamas, tālajā tundrā zied puķītes un valda vajadzīgas un noderīgas citiem!

skaistums! Piemēram, dienvidos ir krāsu un formu pārbagātība, tāpēc arī

Turpinājums 5.lpp.

Teksta sākums 4.lpp.

Lietas, kas nes prieku ne vien pašai, bet arī citiem! Ir liels gandarījums, kad jūtu, ka mani darbiņi patīk un cilvēkiem ir nelieliem darbu pārskatiem vēlēšanās tos iegādāties. Ľoti daudz meistarklasēs, kur esmu tos nēmusi savas rotas esmu arī dāvinājusi... līdzi. Tās ir bijušas vairākas- Rikavā, Diezgan daudzus darbiņus esmu Kaunatā, Rēzeknē, jaunatnes atvēlējusi arī labdarībai. Protams, esmu piedalījusies arī amatnieku tirdziņostā teikt *uzsprisīnājusi* savu pietīcīgo budžetu!"

Vai rotu veidošana ir viegls vai sarežīgs uzdevums?

Pati rotu veidošana nav vienkārša, jo darbā izamantoju ātri iztvaikojošas spēcīgas līmes, kām... Ir jāvēdina telpas un jāseko līdzi pašsajūtai ... Bet ir arī lieli plusi šai nodarbei! Šāda darbošanās trenē prāta spējas, jo procesā materiāli visu laiku ir jāgroza, tīklu vietnē. Saņemu daudz pateicību jāpielaiko un jāizdomā, kā būs labāk.

Radošais process pozitīvi ietekmē nervu sistēmu. Izjūtu tādu mieru, kad paveikto un vēl citas jaukas sajūtas... Šis process veicina endorfīna izdalīšanos! Tas ir laimes hormons, kas kermenī veicina labu veselību, palīdz mazināt iekaisumu procesus. To var teikt ne tikai par manu nodarbošanos, bet arī par citiem rokdarbiem- adīšanu, ūšanu u.c.

Kādi sasniegumi ir piedzīvoti? Izstādes, atzinības, raksti avīzēs? Uzskatu, ka mans sasniegums ir tiekšanās veidot savus darbus arvien kvalitatīvākus un interesantākus, meklējot jaunas iespējas un neatpaliekot no laikmeta diktētajām prasībām, jo rotāšanās jau nekad neizies no modes, bet modei tik un tā ir

jāseko.

Izstādīt darbiņus nekad nav bijis mans pašmērķis. Esmu aprobežojusies ar radošuma centrā „ZEIMUĻS” u.c. Individuālās meistarklases manās mājās- tās nevaru nemaz saskaitīt vairs. Tik daudz to ir bijis! Nupat bija meistarklase arī Bekšos, kur īpaši jaukā un mājīgā atmosfērā bija iespējams

rādīt savu prasmi sirsniņiem un jaukiem cilvēkiem. Tas deva lielu gandarījumu!

Ir bijuši raksti, jā! Ir bijis Ievas Rutes raksts vietējā avīzē, vēl ir bijis Rēzeknes centrālās bibliotēkas raksts sociālo procesā materiāli visu laiku ir jāgroza, tīklu vietnē. Saņemu daudz pateicību jāpielaiko un jāizdomā, kā būs labāk. un siltu vārdu tirdziņos, kur ir iespējams aci pret aci tikties ar mana darba vērtētājiem, un tas ir visinteresantākais!"

Vai Jūsu darbi ir aizceļojuši arī ārpus Latvijas robežām?

„Varu teikt, ka darbiņi ir aizceļojuši uz daudzām pasaules valstīm. Piemēram, piedalījos tirdziņā, kas tika organizēts Starptautiskā folkloras festivāla „Baltica” ietvaros un tā laikā pircējiem jautāju, uz kurieni brauks manas rotas.

Tieši tāpēc tagad zinu, ka tās atrodas gan Īrija, gan Anglijā, ASV, Nīderlandē, Vācijā, Grieķijā, Kanādā, Norvēģijā, Portugālē un man ir prieks par to! Tā manas rotas ir nonākušas plašajā pasaulei."

Talantīgs cilvēks ir talantīgs visās jomās. Tā vismaz mēdz teikt... Kā ir ar Jums? Vai ādas rotu darināšana ir Jūsu vienīgā aizraušanās un talants?

„Ādas rotu darināšana nav vienīgais mans hobījs! Man joti patīk fotografēt dabu, ziedus, saulrietus, saullēktus, par šo jautājumu varu runāt joti ilgi, joti... un tā būtu atsevišķa sarunu tēma, jo tā man nāk līdzi jau no jaunības... Dažreiz pievēršos arī dzejai, kad „atlido pegass”. Es mu līdzautore 3 dzejoļu krājumiem- „Lai katram sava laimes zvaigzne” [Izdevniecība „Jānis Roze”, Rīga, 2019.gadā], „Šajā klusumā”, kur esam četri autori [Izdevniecība „Domu pērles”, Rīga, 2020.gads] un piecu autoru dzejas izlase „Pasaules vējos” [Izdevniecība „Domu pērles”, Rīga, 2020.gads]. Krājumā „Pasaules vējos” ir arī mani dzejoļi latgaliešu

Audakls

Dzeives audakls īlykts kai atspūle skrīnu, nu dīnys dīnā, nu dīnys dīnā. Audi, meti, šķīts, pīsitīns, pamyns klaudz, veidojas roksts.

Vīn nasaaust greizi, vīn nasajaukt neit's! Audi, meti, šķīts, pīsitīns.

Dzeives stellis klaudz. Kai gribātūs spūžu zvaigzneiti īaust!

/Alija Protoseviča/

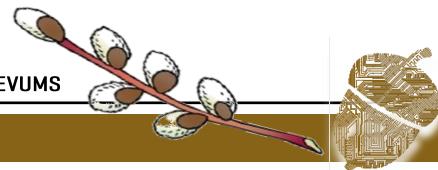
valodā. Vēl mans hobījs un liela kaislība ir distanču slēpošana. Šī mīlestība man ir no skolas laikiem un līdz pat šodienai. Ziemas vairs nav tik bagātas ar sniegumiem kā agrāk, bet tik un tā ..." Varbūt nāk pratā kāds interesants moments no meistarklasēm?

„Kad stādos priekšā, jautāju auditorijai, kādā valodā sanākušajiem būtu ērtāk komunicēt, lai varētu mani pareizi saprast un atbilstoši darboties. Piebilstu, ka gan latviešu valoda, gan krievu valoda- abas ir manas dzimtās valodas un varu brīvi komunicēt abās. Meistarklases gaitā ne reizi vien esmu saņēmusi jautājumu: „Kādas nacionālītātes ir Jūsu rotas?” Un atbildē jautātājs dzird: „Maniem darbiem tiešām ir nacionālītāte- un tā ir SIEVIETE!”

Kāds pēcvārds...

„Nobeigumā varu teikt- novēlu visiem rast dzīvesprieku savās radošajās izpausmēs, nodarbēs! Lai katram- gan vienam mājās darbojoties, gan kolektīvā sanākot, novēlu radošajās rošībā smelties pozitīvumu un skaistus brīžus savai dzīvei, jo esmu pārliecinājusies, ka tā ir- kad tu kaut ko radī, dāvā citiem, tas ir vienkārši brīnišķīgi!”

Meistari intervēja un rakstu apkopoja,
Santa Ostaša,
Ozolaines Tautas nama vadītāja

Ielūgums uz gavēņa vakariņām pirms 70 gadiem!

"Dievs dos dienu, dos arī ko ēst" [Sakāmvārds]

Tā laika zemnieku ģimenēs gan dažādos gadalaikos, gan ierastajos gavēņos, gan it īpaši lielā gavēņa laikā, ēdiens daudzējādā ziņā atšķīrās no tagadējā. Dominējošo lomu gavēņa laika ēdienkartē ieņēma produkti, kuri iegūti no savas mājsaimniecības, kā arī viss tas, ko dāsni piedāvājusi Māte daba. Daudzi tā laika ēdieni jau pazūd, vai arī ir pavism aizmirsti. Piemēram:

Zupa ar kaltētām zivtiņām (снетки).

Čuguna katlinā lika kubīnos sasmalcinātus zaļus kartupeļus, pievienoja smalki sagrieztus sīpolus, pāris lauru lapas, dažus melno piparu graudiņus, sauju kaltētu sīko zivtiņu, saucamo снетки. Pa virsu lēja ūdeni, sālīja un ielika labi sakarsētā krievu krāsnī. Pusdienlaikam tuvojoties, čuguna katlinās ar viessmaržīgāko, patīkami gaišo dzintara krāsas zupu

tika vilkts no krāsns ārā. Čuguna katla iecienītajiem ēdieniem gavēnī. Vārīja ietilpība bija atkarīga no ēdāju skaita kartupeļus ar visu mizu. Cepeškrāsnī uz ģimenē. Čugunkā liekamo produkta sausas pannas, regulāri apmairot un daudzumu regulēja saimniece, neļaujot piedeigt, labi apgrauzdēja balstoties uz savu ilggadējo pieredzi. Linsēklas. Sausas, karstas sēklas tika Kartupeļi, sīpoli, visi citi sakņaugi – tas sasmalcinātas ar piestiņu līdz smalku viss bija saimniecībā pieejams. Un kā ar graudu konsistencei. Pēc tam pārbēra kaltētām zivīm? Par to ģimene koka vai māla blōdā, viegli pasālīja, labi parūpējās jau iepriekš.

Šīs smalkās zivtiņas makšķernieki zvejoja Rāznas ezerā, bet Borovas kartupeļus mērcēja vai apvīlāja šajā tirdziņā ceturtdienās tās varēja nopirkt maisijumā un ēda kopā ar skābētu svaigas. Pastāvēja vēl viens variants. kāpostu vai sālītu gurķu rosolu. Kuri Kad ciematā ar zirgu pajūgu iebrauca vēlējās, varēja piekost klāt skābētu tā saucamie starjavčīki, savācot gurķi vai ar eļļu aizdarītus skābētos otrreizējai pārstrādei izejvielas (vecas kāpostus ar smalki sagrieztiem drēbes, lupatas, apavus u.c.), tad tie sīpoliem.

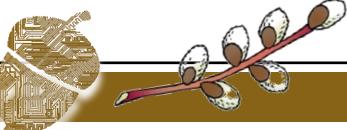
Tvaicētas cūku pupas.

vietā piedāvāja svaigas ezera zivis, Tajos laikos piemājas saimniecībā tostarp šīs smalkās zivtiņas (to tagad gandrīz visi audzēja labi daudz cūku sauktu par bartera apmaiņu). Šīs zivis, pupu. Šķirni sauca vienkārši "Бобнедаудз сālītas, tika žāvētas ne pārāk лопаточник". Bija divu veidu pupas - sakarsētā krievu krāsnī uz salmiem. baltas un diezgan lielas zilas. Bet Žāvētas tās loti labi glabājās linu zemes, lai atsevišķi audzētu pupas, maisiņā un bija aizdars ģimenei gavēņa nebija.

Kartupeļi ar linsēklām.

Sīs ēdiens arī bija viens no zemnieku

Teksta turpinājums 7.lpp.

Teksta sākums 6.lpp.

Uz zemes, ko kolhozs iedalīja
mājsaimniecībai, vajadzēja izaudzēt
sakņaugus un dārzenus visam gadam,
lai pietiktu gan ģimenei, gan
mājlopiem. Tāpēc pavasarī, kad tika
stādīti kartupeļi, pupu sēklas tika
iemestas vienā vagā kopā ar kāposti.

kartupeļiem 15-20 cm attālumā viena no otras. To parasti darīja bērni, kuriem iedeva groziņus ar sēklām, un viņi ar prieku velca šo savu svarīgo uzdevumu. Kartupeļi un pupas kopā vienā vagā saderēja ļoti labi. Līdz vasaras beigām pupas izauga, nobrieda, tad tika izvilktais no vagas sasietas kūlos un un pūlējās.

Izvērtas tu vāgas, sāsietas kūjus un un pārējās pakāertas nojumēs, lai pasargātu no zāļu tēju lietus, žūšanai. Rudenī, kad no laukiem un augļu dārziem viss tika novākts, pīrāgu, zemniekiem bija vairāk laika. Vēlajās un garas ugunslietainajās rudens dienās viņi kopā ar par iķīmeni sēdēja siltā istabā un lobīja atminas pupas. Dabiskā ceļā kaltētās pupas ļoti ieceres, labi uzglabājās. Tieši gavēņa laikā atradās tvaicētas pupas kļuva par vienu no maziem

ieciemītākajiem ēdieniem. Karstā Dzērvena
krievu krāsnī ielika čuguna katlu, kurā Šis dzērvena
iebēra pupas, piepildīja ar ūdeni tā, lai vietu ģimenes
tās būtu labi nosegtas, pievienoja kas garšīgi
nedaudz sāli un lika virsū vāku. Čuguns Sauja oī
netika piepildīts līdz malām, jo pupas ciete un
tvaicējoties piebrieda un palielinājās garšīgai
apjomā. Līdz pusdienlaikam [agrāk pagatavoti
pusdienoja pulksten 14.- 15. par ko
pēcpusdienā] tvaicētās pupas bija bija dzīvības
gatavas. Pupas ēda iemērcot sālī un sievas,
piedzerot klāt rūgušpienu vai vienkārši pulkā di
tāpat. Visus tu

Mērce no kaltētām sēnēm.

Zemnieki ēdienkartē plaši izmantoja Groveriš
meža dāvanas, jo tāpā sēnes. Senāk Ziemā c
bez lielajiem mežiem bija daudz mazu bēniņos
birztalu, krūmāju, kuri bija bagāti ar traukos
dažādām sēnēm. Garās ziemas veidi bij
krājumiem saimnieces ne tikai sālīja, Bet o
bet centās pēc iespējas vairāk sēnu cukurbie
izkaltēt. No kaltētām sēnēm ne tikai audzēja
vārīja zupu, bet tās vēl labi izmazgāja, pagatav
novārīja, samala gaļas maļamajā vārīja s
mašīna un gatavoja svaigi kaltētu sēnu sagriezt
mērci. Maltai sēnu masai pievienoja čuguna
smalki sagriezta sīpolu, sālīja pēc ūdeni u
garšas, apcepa pannā ar augu eļļu. krāsnī.
Beigās iebēra nedaudz miltus, visu krāsnī
samaisīja, vēl nedaudz apcepa, Bietes s
neļaujot piedept. Un, lai iegūtu vēlamo šķidrumu
mērces konsistenci, lēja vai nu pienu, izvilka n
vai ūdeni, vēlreiz pagaršojot, ja kurš k
vajadzēja sālīja, visbeidzot pavārīja vēl dzērveni
dažas minūtes. Parasti šo mērci klāt tikai

gatavoja lielā, dzījā pannā, kuru no rīvētiem kartupeļiem gatavoja pusdienlaikā nolika uz galda vidus. daudz dažādu ēdienu. Tātad, izspiežot Katrs smēla šo gardo mērci pie rīvētus jēlus kartupeļus, šis šķidrums karstiem, tikko vāršiem kartupeļiem. tika nostādināts, vairākas reizes Un tam visam īpašu gardumu piedeva mainīts ūdens. Trauka dibenā kļāt piekostais sālītais gurķītis vai ar nosēdušos cieti izķāvēja un uzglabāja linsēku eļļu apmaisītie skābētie sausā vietā. Vajadzības gadījumā tā kāposti.

Dažādās zupas, graudaugi, rudzu miltu pīrāgi ar daudzveidīgiem pildījumiem, kartupeļi, kuri pagatavoti dažādās variācijās, sālīti gurķi un kāposti mucās – tas viss nodrošināja zemnieka dzīvi, tā bija pārtika, kuru zemnieks sagādāja sev un savai ģimenei ar smagu darbu un nūlēm. Vakaros baudot smaržīgu

Zemnieki saimniekojot pieturējās pie principa: "Mūsu saimniecībā nekas netiks izniekots vai izmests". No tām iztvaicētajām cukurbrietēm tika iegūts garas un sirsnīgas sarunas par dzīvi, par ikdienas darbiem, uzpeldēja vēl viens garšīgs, veselīgs ēdiens - atmiņas, plānojās jauni darbi un noliešanas, pieceres. Pie omulīgā ģimenes galda tvaicēto biešu gabaliņus attkal ielika atradās vieta visiem, gan lieliem, gan maziem.

Dzērveņu kīselis

Šis dzēriens ieņēma, varētu teikt, īpašu saturu lika ne pārāk karstā krāsnī. Tur vietu ģimenes ēdienkartē. Tagad šķiet, šī masa sautējās jau kopā ar ogām, kas gan ir tik īpašs dzērvenu kīselī? iegūstot biezāku tekstūru un patīkamu Sausu ogu, dažas ēdamkarotes cukura, saldskābo garšu.

ciete un ūdens. Tomēr toreiz šis Izņēmuši no krāsns, šo masu pārlēja garšīgais un veselīgais dzēriens tika piemērotā traukā, atdzesēja un pēc pagatavota savādāk. Protams, pirmais, tam izmantoja kā saldu piedevu par ko vajadzēja savlaicīgi parūpēties, pīrāgiem tējas dzeršanas laikā, putrām, bija dzērvēnu salasišana. Septembrī pankūkām utt.

šievas, jaunieši, pusaudži, bērni kuplā Šajā atmiņu atstāstījumā pieminēta pulkā devās uz purvu pēc šīm ogām. tikai niecīga daļa no zemnieku Visus tuvējos ciemus, arī mūsējos, ar sadzīves, ēdienu daudzveidības un šīm veselīgajām ogām baroja Losu un ēšanas paradiumiem qavēna dienās.

Groverišķu purvs. Ziemā dzērvenes uzglabāja sasaldētas bēniņos, pieliekamajos, kā arī iemērca straukos ar ūdeni. Šādi uzglabāšanas veidi bija plaši pielietojami ikvienam. Bet cukurs tika aizstāts ar cukurbietēm. Tās savā piemājas dārzā audzēja katra saimniece. Kad gribējās pagatavot kīseli, tad no cukurbietēm vārīja saldu dziru. Nomizotās bietes, sagrieztas lielos gabalos, ievietoja čuguna katlā, piepildīja līdz augšai ar ūdeni un ievietoja uzkarsētā krievu krāsnī. Šo čuguna katlu izkurinātā krāsnī varēja atstāt už visu nakti Izlasot manas atmiņas, sendienu tradīcijas un paradumus atcerēsies daudzi vecākā gada gājuma cilvēki. Acu priekšā uzbursies vakars siltā lauku mājas virtuvē ar kuplu ģimeni pie galda, šņācošs patvāris galda vidū, vecmāmiņas izšūtais linu galdauts. Atcerēsies garās biešu un dārzaļu vagas, atcerēsies sūri grūto ikdienas darbu. Un katrs piekritīs, cik garšīga bija melnās maizes šķele, pa virsu pārsmērētā ar skābeno cukurbiešu melases kārtīju, ar tik neatkārtojamu, neaizmirstamu smaržu un dzintaraini spīdīgu garozīnu pa virsu.

Bietes sautējās, atdalījās sula un viss
šķidrums katlā kļuva ļoti salds. Katlu
izvilkta no krāsns, notezināja šķidrumu,
kurš kļuva par saldinātāju skābā
dzērvenu ķīseļa sastāvā. Un, visbeidzot,
kļāt tika likta ciete. Visiem zināms, ka

*Marija Jurkova
Bekšu ciemata iedzīvotāja,
Ozolaines Tautas nams
Senioru interešu pulciņa
„Uguntiņa” dalībniece*

Marija Jurkova

*Bekšu ciemata iedzīvotāja,
Ozolaines Tautas nama
Senioru interesu pulciņa
„Uguntiņa” dalībniece*

Ja dievnamās uzcelts,
par to jārūpējas.
Vecticībnieku draudzes
Ismeros un Kampiškos
spītē tukšumam un zagļiem!

Izvilkums no Elvitas Rukas raksta "reliģiskās iecietības manifesta" [...] "Ar ticību jokot nedrīkst," arī savrupie, strādīgie un ar dievpalīgu mūsdienās uzskata vecticībnieki un svētītie vecticībnieki uzcēla daudzus jo paliek pie tā, ka senajā rituālā un tā daudzus lūgšanu namus. Lielākā daļa garā neko nedrīkst mainīt. "Nemitīgās no tiem jau bija eksistējuši iepriekš, izmaiņas noved no patiesā ceļa, visa tikai slepus un neafišēti. ķecerība sākas no lepnības. Kad cilvēks Arī pēc atlaujas celt savus ienāk baznīcā, tad visam ikdienišķajam dievnamus atklāti, tie necentās pēc jāpaliek aiz žoga. Mūsu Svētie raksti ir tikai senslāvu valodā, tā tiek lietota Ārēji tie bija vienkārši un nepretenciozi, vienīgi lūgšanām. Mūsu baznīca ir bet iekšpusē glabāja patieso bagātību Zemes debesis, visa laicīgā dzīve ir tikai - vecticībnieki atzīst tikai senās, no ēna," neuzbāžigs, smaidīgs un ar paaudzes uz paaudzi nodotās tradicionāli garu bārdu mūsu celā ir liturgiskās grāmatas un ikonas, kas sastapts pirmais staroveru draudzes gleznotas no "pirmtēla" un vecākais, ko neklājas saukt ne par nepārtrauktā lūgšanā. Tieši mācītāju, ne priesteri. "Tāpēc arī pārmantotā, kanoniem un lūgšanām stiprinātā garīgā enerģija ir tas milzu sakrālais spēks, ko šajos dievnamos sajūt pat svešnieks. Jā, bieži tas negadās, jo no Latvijas valstī oficiāli Ja samaitā galvu, tad saslimst arī kermenis, bet mēs, katra mazā kopiena, bijām un esam atsevišķi," joprojām sargā savus dievnamus no svešiem skatieniem un reliģiskās ceremonijas no ziņkārības dzītiem vieglprāšiem. Pie viņiem viss ir tik ļoti pa īstam, ka šo noslēgtību prasās respektēt.

ISMERU UN KAMPIŠĶU
VECTICĪBNIEKU LŪGŠANU
NAMI IEZĪMĒ ŠĪS SENĀS
ŠĶELTNIEKU KOPIENAS
LIELĀKO SĀPI -
IZDZĪVOJUŠI VAJĀŠANU
LAIKOS, TIE ŠOBRĪD VAR
AIZIET BOJĀ ZAGĻU UN
TUŠKUMA DĒĻ.
UNIKĀLAJAM
MANTOJUMAM PALĪDZ
GADSIMTOS UZTURĒTA
TICĪBA, VIETĒJO
PAŠVALDĪBU UN VALSTS
ATBALSTS.

Elvitas Rukas foto

ĪSUMĀ:

- Vecticībnieki kā reliģiska grupa ir krievu pareizticīgie, kas 17. gadsimta otrajā pusē nepieņēma Krievijas patriarha Nikona iniciētās dievkalpojumu reformas un baznīcas grāmatu "izlabošanu".
- Pret viņiem kā "vecās ticības" aizstāvjiem vērstās represijas izraisīja masveidīgu bēgšanu uz Krievijas valsts nomalēm un ārpus valsts.
- Mūsdienu Latvijas teritorijā pirmās vecticībnieku grupas apmetās 17. gadsimta vidū, visvairāk Latgalē.
- Latvijā ir aptuveni 70 vecticībnieku draudzes, kurās apvienojušies 55000 - 60000 ticīgo.
- Lūgšanu namu ir vairāk nekā 70, daži pamesti, bet 15 ir iekļauti valsts aizsargātu pieminekļu sarakstā.
- Kampišķu draudze izveidota 1792. gadā un turpmāk ir bijusi viena no lielākajām vecticībnieku kopienām reģionā.
- Pirmais dievnamās Kampišķos uzcelts jau 18. gadsimta beigās, nākamie vairākkārt slēgti un bez atlaujas atjaunoti.
- Šobrīd pastāvošā ēka celta 1931. gadā, bet iepriekšējais lūgšanu nams pārcelts uz citu vietu.
- Lūgšanu nams iesvētīts par godu Svētajam Nikolajam, un kādreiz ir būtiski cietis no apzagšanas.
- Lūgšanas nams ik pa laikam saņem finansiālu atbalstu no Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes Sakrālā mantojuma finansēšanas programmas, kā arī no Rēzeknes novada pašvaldības un deputātiem.

Teksta turpinājums 9.lpp.

Teksta sākums 8.Ipp.

Lai izpildītu Alekseja programmu, jāceļas jau piecos. Vispirms ir dievkalpojums Rēzeknes lūgšanu namā, bet tur zvani skan septyņos no rīta. Tie ir draudzes lepnumi, īpaši viens, kas ir lielākais vesticībnieku zvans Baltijā. Šos trīs zvanus izgatavoja Aleksandra Lavrova fabrikā Gatčinā, tos transportēt un uzstādīt bija īsts varoñdarbs. Paaudzēs dzīvs ir vēstījums, ka draudzes ziedotais sudrabs zvana izgatavošanai ir mests tieši kausējamajā katlā, lai to nevarētu nozagt.

Lai zvanus dzirdētu klātbūtnē, kājām ejam cauri visai pilsētai – tumšai, dusošai, bet caur un caur kultūrvēsturiski bagātai vietai. Stundas laikā esam aizgājuši, un sajūta, ka nokļūstu citā gadsimtā, ir pavism īsta. Laikmetīgu vaibstu pēc senā rita noturētajā lūgšanā piešķir tikai sejas maskas, kas jo īpaši dīvainas vērš melni tērptās dievnama kalpotājas – dedzinot svecītes bagātīgā ikonostasa priekšā, lasot svētos tekstus un unisonā izdziedot ne ar ko nesalīdzināmās lūgšanas, kam ziedojuvi sava nama uzturēšanai vesticībnieces šķiet kā melnā parandžā jāatrauj no ģimenes budžeta. Katrā tērptas musulmanietes. Tikai tas kā īlens duras šajā labi apmeklētajā dievkalpojumā, kurā kā garīgā un estētiskā baudījumā var iegrīmt arī “ārpusnieks”.

Par savējo šajā kopienā ir jāpiedzimst vai vismaz jāieprecas. Protams, ir izņēmumi, kad specifiska zinātniska vai iracionāli noteikta vilkme liek tiekties tieši uz šo reliģisko kopienu, bet tas ir ilgāks ceļš. Man šodien pienākas tikai vērojums, taču tik tuvs, ka 500 kilogramus smagā zvana divdesmit divus sitienus kā īpašu vibrāciju pār muguru jūtu vēl ilgi.

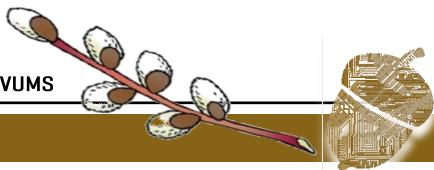
Tāda, labi uzskapota, atvados no bagātīgā vesticības centra Rēzeknē, kas ir pilnasīngs komplekss ar vairākām ēkām, svētdienas skolu, kristību telpu, otro lūgšanu zāli (padomju laikā tur DOSSAF sistēma apmācīja topošos auto vadītājus), ar nelielu muzeju un lieliem, seniem kapiem, kam par godu arī uzcelta šī baznīca. Atvados no vietas, kur

draudzei oficiāli pieskaitīti teju pieci tūkstoši ticīgo, lai dotos uz Kampišķiem – mazu, bet sparīgu kopienu, kur dievkalpojumi notiek kā lielā ģimenē.

Vesticībnieki gadsimtu laikā ir inspektorei steidz atrādīt gan par atturējušies no alkohola un bijuši Nacionālās kultūras mantojuma veiksmīgi rūpnieki, uzņēmēji, tirgotāji – pārvaldes līdzekļiem nomainītos logus daudz turīgu cilvēku. Arī Latvijā ir un tos, kas rindā, gan rāda, kur grīda draudzes ar ļoti bagātu mantojumu un sēžas, kur dēļi jāmaina. Arī šeit tornī ir lieliem zemes īpašumiem, bet ir tādas, zvans, trepes ne īpaši drošas, Aleksejs Smirnovs nebaidoties ir augšā, kāpj uz

Smirnovs neba

Petjķina gora”!
Bekšu ciemata augstākais kalns!

Ināras Blīnovas foto

pusē. 1958. gadā izcēlies ugunsgrēks, māja nodegusi, taču ātri vien pašu spēkiem tika uzcelta no jauna. Valentīna Bekšos pavadījusi visu savu bērnību. Viņas vecvecāki un vecāki bijuši ļoti ticīgi. Kaut arī Kampišku lūgšanu nams atrodas daudzu kilometru attālumā, tomēr ciematā dzīvojošie bērni, kad vieni, kad kopā ar vecākiem svētku reizēs kājām devušies uz šo attālo lūgšanu namu. Tajā laikā lūgšanu nams bijis pilns ar dievlūdzējiem. Lūgšanu nama zvana skaņas aicinājušas cilvēkus un lūgšanu gan svētku reizēs, gan ikdienā. Čāpi daudz ir bijis bērnu, jo ģimenes bija ticīgas un ticība tika ieaudzināta arī bērnos.

Kurš gan no tālo 80- to, 90-to gadu jāņuzāles, ganu plikstiņi, margrietīnas, Bekšu ciema bērniem ar nostalģiju virs kurām riņķo čaklās darbones - neatceras vispopulārāko kalnu, kuru bites. Pašā kalna virsotnē ir liela, dziļa, sauca "Petjķina gora". Sniegotajās tā protams, ar zāli aizaugusi bedre, kuras laika ziemās bērnu bari, paķeruši izceļsmē vēl nav izdibināta. Šīs mājas plēves, ragavas un slēpes, kas nu saimnieks, kuru viņa garā auguma dēļ kuram bija, katru brīvu brīdi devās uz visi sauca - Džinnij Petjka, sen devies šo kalnu, lai līksmi nolaistos lejā gan pa aizsaulē. Taču cilvēki viņu atceras kā vienam, gan savirknējušies kopīgos ļoti sabiedrisku, zinātķaru vīru, kurš "vagoniņos" un atkal vilktu savus nodzīvoja garu mūžu un zināja daudz braucamos nez kuro reizi kalnā. Ne ko pastāstīt par notikumiem tuvākajā velti šis kalns ir augstākais paugurs un tālākajā apkārtnē. Vēl daudzi visus devās par notikumiem tuvākajā Bekšos. Jautrās ziemas izpriecas atceras, kā viņš no rītiem, kad lielākā mūsdienu bērni ir nomainījuši ar citām daļa ciemata iedzīvotāju gāja uz mājām, ne solī devās pretī garāmejošajiem un mājas, apkārt bijis daudz purvainas vienmēr sportiskām un veselību sauca: "Gribu uzprasīt...", vai "Gribu zemes, kuru nevarēja izmantot uzlabojošām.

Pavasarī virs šī kalna trallināja un joprojām savas skanīgās dziesmas kaut vai stundu. debesu jumā raida pirmie cīruļi, maijā šis kalns pārvēršas par saules un koši dzeltenās krāsas pielieto pienēnu lauku. Vasarā, vēl pirms Jāniem, piesaukītē varēja salasīt glāzīti pirmo Kādā no sarunas reizēm ar zemuņu vai arī balto margrietīnu pirmo Valentīnu, viņa pavēstīja par savas pušķi. Šis kalns un apkārtesošā plava bērnības māju, un ne tikai par to, daudz tagad ir privātpašums „Zelta kalns”, interesantu faktu.

bet joprojām augstākais punkts Kad tika uzcelta šī māja kalna galā, vasaras, vētras, negaisus, valsts ciematā. Vislielākā šī kalna bagātība ir Valentīna nezināja, taču zināja teikt, ka iekārtas maiņas, nemitīgo "laika zobu". apkārt esošās dabīgās plāvas, kuras šeit kopš seniem laikiem dzīvojuši Lai vasaras mēnešos līgojas raibi raibo viņas senči, vēl no tiem laikiem, kad saimniekiem, lai plavās līgojas smaržīgi plavas ziedu bagātībā un daudzveidībā notika vecticībnieku vajāšana, kā ziedi, nogatavojas zemenes, lai bites - madaras, Gundegas, pelašķi, rezultātā viņi apmetās uz dzīvi mūsu savāc daudz medutīja!

Valentīnas māte, Pjotra sieva, nomirusi agri, taču tēvs nodzīvojis garu mūžu. Valentīna savu tēvu atceras kā ļoti čaklu un darbīgu cilvēku. Kaut arī bērnībā, neapdomīgi rīkojoties ar nesprāgušu lādiņu, tika nopietni savainota roka, tas netraucēja veikt visus darba pienākumus. Tēvs audzējīgais tajos tālajos laikos, kad viņus interesējošām brīvā laika kūtipām apkopt savus mājlopus, naskā ciematā vēl nebija uzceltas daudzstāvu pavadīšanas iespējām, diemžēl, ne solī devās pretī garāmejošajiem un mājas, apkārt bijis daudz purvainas vienmēr sportiskām un veselību sauca: "Gribu uzprasīt...", vai "Gribu zemes, kuru nevarēja izmantot zināt...". Tie, kuriem bija laiks un lauksaimniecībā. Tad tēvs šajās purvainajās plavās plāvis sienu un nodevis kolhoza lopu vajadzībām, jo tajos pēckara gados katrai ģimenei bija uzlikta norma, kuru vajadzēja izpildīt. Ziemas mēnešos atradis iespēju piepelnīties Rīgā.

Ināra Blīnova Folkloras kopas „Zeļļa” dalībniece

Māra Justa foto

Bezmaksas piekļuve LETONIKA.LV datubāzēm!

Ozolaines pagasta bibliotēkā ikvienam interesentam bezmaksas ir

enciklopēdījās u.c. uzziņu resursos, 13 vārdnīcās [tulkojosās, skaidrojošās, terminoloģijas], kā arī kolekcijās ar 10 000 attēliem, audioierakstiem un video materiāliem. Datubāzē pieejami pilnteksti ap 200 latviešu literatūras literārajiem darbiem un valodas atbalsta krātuve ar palīgmateriāliem latviešu valodai. Letonika.lv kalpo kā ceļvedis Latvijas kultūrā, vēsturē, valodā, dabā un literatūrā.

Letonika.lv ikdienā tiek izmantota uzziņu un izglītības mērķiem, kā arī dažādu mācību priekšmetu, novadpētniecības apguvei. Latvijas attēlus, objektu aprakstus un karti varat izmantot, plānojot ceļojumus pa Latviju.

Veronika Lazareva
Ozolaines bibliotēkas vadītāja

Spēle, rotaļa, kaita.

Kaita - tā senos laikos rotaļu sauca mūsu senči. Šīs brīvā laika pavadīšanas aktivitātes patīk gan lieliem, gan maziem.

2022. gada vasarā Starptautiskais folkloras festivāls "Baltika 2022" norisināsies Latvijā. Tas ir vērienīgs festivāls, kurš katru gadu notiek kādā citā Baltijas valstī. Reizi trijos gados pirms šī festivāla norises notiek folkloras kopu un etnogrāfisko ansambļu skate, kuras mērķis ir veicināt tradīciju pārmantojamību un daudzveidību, lokālo izpausmu savdabību, kā arī tiek izvērtēts folkloras kopu un etnogrāfisko ansambļu izpildītājmākslas līmenis. Šī gada festivāla tēma ir "Spēle". Arī Ozolaines pagasta Tautas nama folkloras kopa "Zeilā" piedalījās konkursā. Sakarā ar valstī noteiktajiem ierobežojumiem skate nevarēja notikt klātienē. Visiem dalībniekiem bija jāiesniedz šī tēmas atspoguļojums 10 minūšu garumā video formātā. Žūrijas komisija Rīgā divu mēnešu garumā izskatīja un izvērtēja katras kopas sniegumu. Mēs esam ļoti gandarīti un lepojamies, ka mūsu folkloras kopas sniegums bija gandrīz izcils. Paldies visām kopas dalībniecēm par atsaucību mēģinājumos un atraktivitāti.

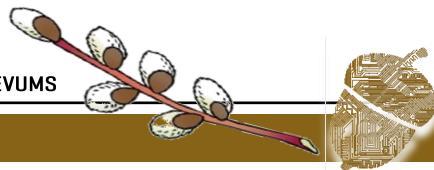
Folkloras kopa "Zeilā" sagatavoja programmu "Ķeiliu izpierkšona". Bet kurš no jums atceras tādu kaitu kā "Ķeiliu izpierkšona" Šī spēle jeb kaita

bija plaši izplatīta mūsu vecāku un darīt [te izdomai nav gala], tad Ķeiliu vecvecāku vidū, kad viņi bija vēl bērni. māte parāda priekšmetu un tas, kuram Tagad ir tik daudz brīvā laika šī lieta pieder, pilda uzdevumu un dabū pavadīšanas iespēju. Šī iemesla dēļ savu mantu atpakaļ. Ja ķīlnieks nevar bērni un jauniesi ir aizmirsuši vai pat nezina, kā spēlē šo spēli. Tā ir joti jautra, fantāziju, atraktivitāti un iztēli citiem spēlētājiem vai arī pagaidām savu mantu atpakaļ nedabū. Ja kurš attīstoša spēle. Spēles pamatā ir ķeiliu došana. Par ķeiliu var noderēt jebkura lieta, kura spēlētājam ir klāt - ķēdīte, lakatīņš, kurpe, josta, naudas zīme. Jebkas ķeilas saliek grozā vai kādā citā traukā un var sākt izpirkt. Ķeiliu māte, kuru izvēlas spēlētāji, stāv ar muguru pret rotaļas dalībniekiem un no groza izņem kādu ķeiliu, tikai tā, lai citi to nerēdzētu un jautā: "Ko darīt šai keilai?" Kad dalībnieki ir izdomājuši ko Klāt pavasarīs, iesim dabā, pagalmā, spēlēsim jautras, azartiskas, sportiskas spēles un rotaļas. Tas ir jautri, interesanti, azartiski, veselīgi.

Ināra Blinova

Folkloras kopas "Zeilā" dalībniece

Kam būs skaistākās Lieldienu olas?

Viena no skaistākajām un iecienītākajām Lieldienu tradīcijām, neapšaubāmi, ir olu krāsošana. Ola ir neatņemams svētku simbols un atribūts gan uz kristiešu, gan pagānu svētku galda. Arī tradīcijas, kas saistītas ar olām, sagādā daudz jautrības un pat sportiska azarta! Bērniem un pieaugušajiem prieku sagādā sišanās ar olām, olu ripināšana, olu meklēšana un, protams, dižošanās ar skaisti nokrāsotām olām. Vieni dod priekšroku vienkāršai un klasiskai receptei - olas krāsot sīpolu mizās, citi papildina šo klasiku ar maziem akcentiem, bet ir arī tādi entuziasti, kuri arvien izmēģina jaunas receptes, lai ikgadējā tradīcija nekļūst par rutīnas rituālu, bet gan sagādā jaunas emocijas, pieredzi un pārsteiguma

sajūtu sev un citiem gadu no gada...

Līdz Lieldienām ir palikušas vairākas nedēļas, kas nozīmē, ka ir pietiekami daudz laika, lai paspētu nokert iedvesmu, sarūpētu materiālus dažādu svētku *smukumu* radīšanai un arī realizētu šīs idejas! Šoreiz meklēsim interesantākās olu krāsošanas idejas, apjautājot Ozolaines pagasta iedzīvotājus un noskaidrojot viņu pieredzi! Lai citu mīlākās olu krāsošanas receptes iedvesmo arī Jūs izmēģināt jaunas un oriģinālas idejas! Senioru kluba „Uguntiņa” dalībniece Albīna Šlahtoviča dalās ar savu iecienītāko recepti:

„Mana mīlākā recepte: materiāls - kaprona zeķe, materiāli no dabas - lapiņas, ziediņi, zariņi, sūnas un viss, kas dabūjams dārzā vai mežā. Tad var kerties pie olu sagatavošanas! Lapiņas, ziediņus samitrinām un liekam uz olas. Olu uzmanīgi ieliekam zeķē, zeķi stingri savelkam un aizsienam ciet. Tādā veidā

vienā zeķē var nokrāsot vairākas olas un katru ar savu ziediņu vai zariņu. Liekam vārīt un, kad olas ir gatavas, izņemtas no ūdens un nožuvušas, nedaudz apsmērējam ar eļļu vai sviestu spīdumam. Ar vienu paņēmienu katra ola sanāk savādākā.”

Galina Fillipova, senioru kluba „Uguntiņa” dalībniece, uzskaita sev tīkamos neparastos olu krāsošanas paņēmienus:

Galina izmanto dažādas olu krāsošanas metodes, kur ir gan tradicionāli un labi zināmi paņēmieni, sākot no krāsošanas sīpolu mizās un veikalā nopērkamajās krāsvielās, beidzot ar pavism neparastiem veidiem, kā rotāt svētku olas, piemēram, ūdenī iemaisa dažādu krāsu nagu lakas, pēc tam iepriekš novārītas olas krāso, tās iemērcot dotajā šķidrumā un izņemot ārā jeb, ļaujot lakas laukumiem pieķerties olai klāt. Cits paņēmiens, ko iesaka Galina, ir krāsot olas, iejūtoties mākslinieka „ādā”: iepriekš novārītas olas apglezno ar otīnu un eļļas krāsām vai ar tievu otīnu un nagu lakām, zīmējot pukītes, lapiņas un citus sev tīkamus motīvus!

Folkloras kopas „Zeiļa” vadītājai Inārai Blinovai arī ir savi iecienīti olu krāsošanas paņēmieni:

„Man ļoti patīk ķemt olas, samērcēt ūdenī un tad apvīlāt tās vai nu auzu pārslās vai - miežu putraimatos. Citi putraimi ne tik labi der! Tad olas tiek ietītas zeķbikšu gabaliņos, tiek sasieti sainiši un olas tiek liktas vārīties katlā ar sīpolu mizām.

Vēl ir gadījies taisīt tā sauktās marmora olas! Vispirms rīkojas līdzīgi kā pirmajā receptē - olas samērcē, izvīlā putraimatos, klāt pieliek sīpolu mizas un kārtīgi satin sieviešu zeķbikšu gabaliņā. Tad olas liek katlā ar aukstu ūdeni, kuram ir plieta brillantzaļā šķiduma jeb tā sauktās *zelonkas* pudefite. Ūdens daudzumam katlā jābūt tādam, lai olas būtu pārkātas ar to. Ināra droši teica, ka rezultātā olas izdodas vienkārši fantastiski skaistas! Ja Lieldienas „iekrit” siltākā laikā, kad daba jau ir „kārtīgi modusies”, salasu, piemēram, lapiņas, ko lieku klāt olai un atkal ietinu zeķbikses gabaliņā. Vēl viens paņēmieni - olu samitrīna, aptin ar daudziem dzījas pavedieniem un tad liek to vārīt sīpolu mizu novārījumā. Arī sanāk skaists rezultāts!

Teksta turpinājums 13.Ipp.

Teksta sākums 12.lpp.

Vēlos padalīties arī ar kādu tāda lieluma gabaliņos, lai tajos var kādu novērojumu- kad Lieldienu svētku ietīt olu. Lai auduma raksts vārot sastopamajiem zaļumiem. Kā jebkurās galdam paredzētās olas nes uz baznīcu pārkopētos, obligāti jāizmanto baltas mājās, arī Edgara Blinova ģimenē, svētīt un vēlāk noliekt kādā mājas stūrī olas, un zīda materiālu jāliek klāt pie neskatošies uz eksperimentiem, kā svētību, tad šī ola patiešām tās ar apdrukāto pusī, tad cieši jānotin, tradicionālā olu krāsošana sīpolu mīzās nebojājas. Reiz man šāda ola nostāvēja lai audums maksimāli cieši būtu tomēr neizpaliek [attēls labajā pusē]. neaiztikta veselus 2 gadus. Nolēmu piespiests oliņai! Audums jāsasien Šim veidam ir sava īpašā- bērnības pārbaudīt, kas ar to ir noticis pa šo laiku... izgāju ar olu ārā un gaidīju, ka tā burtiski sprāgs, kā būtu jānotiek ar tik vecu olu, bet izrādījās, ka tā nebija pat īsti sabojājusies! Viss atradās savās vietās- gan baltums, gan dzeltenums. Protams, ka ola vairs neizskatījās kārdinoša acīj un garšas kārpīnām, bet, īstenībā, pat nepatīkama smaka olai nebija sajūtama. Tāpēc secināju, ka svētīta oliņa saglabājas līot ilgi, nebojājas un neuzsprāgst!"

Ozolaines pagasta iedzīvotāja Solvita Jukna eksperimentē ar dabīgajām krāsvielām:

„Vispirms ļaujam valu fantāzijai, dekorējot olas ar dažādiem augiem, ziedīniem, lapiņām, kā arī rīsiem, visbeidzot olu ietinam zēkbiksēs. Tad seko vārišanas šķidruma izvēle. Mēs olas parasti krāsojam ar melleļu ievārijumu, kā rezultātā tās nokrāsojas violetos toņos. Vēl krāsojam ar kurkumu- vispirms olas vāra 10 minūtes, pievienojot vārišanas ūdenim 5 ēdamkarotes kurkuma. Pēc vārišanās olas noskalo tekošā aukstā ūdenī, tad atstāj uz 3h mērcēties kurkuma novārījumā. Sekojot šai receptei, olas sanāk dzeltenīgā krāsā. Esam mēģinājuši krāsot arī ar zaļo tēju, tad olas sanāk zaļganā tonī!”

Ozolaines pagasta iedzīvotāja Natālija Īgaine zina stāstīt:

„Lai dabūtu olas rozā krāsā, baltās olas vispirms novāra, tad liek mērcēties biešu sulā.

Ozolaines pagasta pārvaldes vadītājs Edgars Blinovs labprāt ļaujas eksperimentiem un ar ģimeni izmēģina dažādas interesantas receptes:

Skaistu rezultātu var panākt, krāsot olas zīda kaklasaitēs! Ar šādu paņēmienu olas sanāk īpaši raibas un rakstainas. Drēbju skapī vai lietoto apģērbu tirdzniecības vietās ir iespējams atrast krāsainas zīda kaklasaites, bet jāatceras, ka olu krāsošanai derīgas ir tikai 100% dabiskā zīda auduma šķīpses, tāpēc noteikti ir svarīgi papētīt aksesuāra

sastāvu. Kaklasaiti izārda un sagriež biešu sulā, pirms tam olas aptinot ar no pirmajiem dabā novērojumu- kad Lieldienu svētku ietīt olu. Lai auduma raksts vārot sastopamajiem zaļumiem. Kā jebkurās galdam paredzētās olas nes uz baznīcu pārkopētos, obligāti jāizmanto baltas mājās, arī Edgara Blinova ģimenē, svētīt un vēlāk noliekt kādā mājas stūrī olas, un zīda materiālu jāliek klāt pie neskatošies uz eksperimentiem, kā svētību, tad šī ola patiešām tās ar apdrukāto pusī, tad cieši jānotin, tradicionālā olu krāsošana sīpolu mīzās nebojājas. Reiz man šāda ola nostāvēja lai audums maksimāli cieši būtu tomēr neizpaliek [attēls labajā pusē]. neaiztikta veselus 2 gadus. Nolēmu piespiests oliņai! Audums jāsasien Šim veidam ir sava īpašā- bērnības pārbaudīt, kas ar to ir noticis pa šo laiku... izgāju ar olu ārā un gaidīju, ka tā burtiski sprāgs, kā būtu jānotiek ar tik vecu olu, bet izrādījās, ka tā nebija pat īsti sabojājusies! Viss atradās savās vietās- gan baltums, gan dzeltenums. Protams, ka ola vairs neizskatījās kārdinoša acīj un garšas kārpīnām, bet, īstenībā, pat nepatīkama smaka olai nebija sajūtama. Tāpēc secināju, ka svētīta oliņa saglabājas līot ilgi, nebojājas un neuzsprāgst!”

Pirms keramies pie olu krāsošanas, jāņem vērā daži noderīgi padomi!

Katram ir gadījusies situācija, ka tās visskaistāk sakrāsojušās olas izrādās plīsušas... vēl trakāk, ja nākas atskārst, ka saplīsus ir teju vai puse katlā esošo mākslas darbu. Cita neveiksme olu krāsošanā saistīta ar to, ka reizēm rezultāts izzdodas blavs un neizteiksmīgs, radot vilšanos par olu sagatavošanai veltīto laiku, salīdzinājumā ar iegūto rezultātu... Tāpēc, lai panāktu maksimāli veiksmīgu rezultātu, noder daži pārbaudīti paņēmieni:

- Krāsojums būs gludāks un izteiksmīgāks, ja olas čaumala būs gluda.
- Pirms olu krāsošanas, tās vajag notirīt ar etiķi, tas krāsām palīdzēs labāk uzsūkties un krāsojumam izveidoties košākam.
- Jo olas ilgāk natur krāsā, jo piesātinātāks būs gala rezultāts.
- Lai olas krāsojot nesaplīst, tās iepriekš jāizņem no ledusskapja un jāatstāj sasilt istabas temperatūrā.

Lai mums visiem gaišas, priecīgas, siltas un saulainas Lieldienas! Lai skaistas un stipras olas olu ripināšanas un olu sišanās sacensībās! Un, lai centīgi krāsotās olas šogad ir īpaši skaistas!

Aicinām dalīties ar saviem olu krāsošanas eksperimentiem un to skaistajiem rezultātiem, sūtot fotogrāfijas uz Whats App T. 25127340 vai uz epastu santa.ostasa@ozolaine.lv līdz 26.aprīlim! Fotogrāfijas tiks publicētas Ozolaines pagasta sociālā tīkla Facebook vietnē un nodotas skatītāju balsošanai no 26.-30.aprīlim. Skatītāju vērtējumā visskaistāko Lieldienu olu autori saņems pavasarīgas balvas, ko sarūpēs Ozolaines Tautas nams!

Attēlā redzams Blinovu ģimenes rezultāts eksperimentam ar olu krāsošanu mellenēs, briljantzaļajā šķidumā un tradicionālajās sīpolmīzās, izmantojot šīs komponentes visas kopā.

Attēlā atklājas rezultāts olu krāsošanai

Santa Ostaša
Ozolaines Tautas nama vadītāja

Sieviešu dienā- sievišķīgas nodarbes...

8.martu daudzviet pasaulē svin kā Starptautisko sieviešu dienu! Kultūras namos, koncertzālēs, individuālās kompānijās notiek mazāka vai lielāka svinēšana- dāmām tiek dāvināti svētku koncerti, ziedi, komplimenti, kūkas un dažādi citi uzmanības apliecinājumi. Arī Ozolaines Tautas namā teju ik gadu ļaudis tika aicināti svinēt svētkus kopā... Savukārt, Tautas nama kolektīvi vienmēr tika iesaistīti svētku dekoru veidošanā, dāvaniņu un rekvizītu radīšanā un, protams, arī svētku programmas realizēšanā. Jeb, kā reizēm smeja paši kolektīvi- kad citi svin, kultūras nama rūķi strādā! Protams, bēdīgi slavenais vīrus pēdējos gados ieviesa savas korekcijas pulcēšanās un svētku svinēšanas jomās. Arī šogad, nesmot vērā dramatiskos saslimstības rādītājus, drošības labad netika apsvērta doma organizēt publisku Sieviešu dienas svinību pasākumu, taču radās ideja sagādāt prieku tiem, kas normālos apstākļos vienmēr ir rūpējušies par to, lai svētku sajūta būtu nodrošināta citiem. Tāpēc šoreiz, Ozolaines Tautas nams un Ozolaines pagasta pārvalde noorganizēja svētkus Tautas nama radošajiem kolektīviem, lai arī viņi beidzot izjustu svētku prieku! Un šogad 8.marts „iekrita” tieši otrdienā, kad Tautas namā notiek praktiski visu pašdarbnieku kolektīvu nodarbības. Likumsakarīgi- kolektīviem tika noorganizētas svētku jeb pārsteiguma nodarbības!

Svētku pārsteigumā katrs kolektīvs tika sagaidīts ar Ozolaines pagasta pārvaldes vadītāja Edgara Blinova svētku uzrunu un pavasara ziediem, kam sekoja skaists muzikāls kompliments mūziķa Māra Jefremova izpildījumā! Bet turpinājumā dāmas gaidīja kāda sievišķīga radošā darbnīca - meistarklase!

Dienas pirmajā pusē Tautas namā ieradās senioru klubs „Uguntiņa”. Pēc muzikālā ievada, dāmas saņēma dāvanā iespēju apgūt jaunu prasmi un palutināt sevi ar kādu skaistu pašas gatavotu brošiņu ādas rotu meistarklasē, ko vadīja meistare Alija Protoseviča. Lai arī kundzes atzina, ka redze vairs nav tik laba un pirksti „neklausa” kā agrāk, tomēr prieks par

Kroņu meistarklases un Izglītības un inovāciju centra "LoDe" vadītāja Lolita Kivleniece-Kuznecova ar Ozolaines Tautas nama rokdarbu pulciņa dalībniecēm

Ādas rotu meistarklases meistare Alija Protoseviča ar Ozolaines Tautas nama Folkloras kopu „Zeiļa” dalībniecēm

darbošanos bija visām. Neizpalika arī gaidīja krāsaino ziepju meistarklase, rezultāts. Pēc nodarbības dāmas pētīja Svetlanas Belovas vadībā. Jāpiebilst, ka un salīdzināja savus veikumus, meistarklases vadītāja ikdienā strādā pielaikoja un lūdza viena otrai padomu, kā grāmatvede, taču savā visdzīļākajā kā labāk valkāt konkrēto aksesoāru- būtībā viņa ir pārpārēm radošs cilvēks. kurā pusē, cik augstu utt.

Kad ādas piespraužu meistarklase Ozolaines Tautas namā, lai ar radošu bija noslēgusies un senioru kluba darbošanos palutinātu „Nadeždas” dāmas ļāvās kopīgai tējas baudīšanai, dalībnieces, kuras arī ikdienā ir Tautas namā ieradās sieviešu vokālā nopietnu darbu pildītājas, bet dzīļi sirdī ansambļa „Nadežda” dalībnieces. Viņas radošas personības. Turpinājums 15.lpp.

Teksta sākums 14.lpp.

Meistarklases laikā tapa skaistas ziepes ar dažādiem rakstiem un dizainiem, pat ar fotogrāfijām. Kad darbs bija paveikts un visas ziepes beidzot sastingušas, dāmas no sirds priecājās par iegūto gala rezultātu un katra ar lepnumu steidza pārējām atrādīt savu brīnišķīgo veikumu.

Arī folkloras kopas „Zeilā” dalībnieces tika uzaicinātas piedalīties Aljas Protosevičas ādas rotu meistarklasē! Uz pāris stundām visas centīgās dziedātājas kļuva par čaklām un centīgām rokdarbniecēm. Sejās bija manāma pilnīga koncentrēšanās uzdotajam uzdevumam... aktīvi strādāja gan pirksti, gan acis, lai radītu savu visskaistāko rezultātu! Un rezultātā tapa oriģinālas rotas- katra citāda, katra dzīļi individuāla, atšķirīga no citām...

Rokdarbu pulciņa dalībniecēm, kas nodarbi bās apgūst dažādas rokdarbu tehnikas un rada skaistas lietas, arī tika sarūpēta jauna pieredze- kroņu meistarklase. Radošo procesu vadīja Izglītības un inovāciju centra "LoDe" vadītāja Lolita Kivleniece-Kuzņecova. Par 8.martu var teikt tā, ka šajā dienā katra dāma sajūtas īpaša... Šajā dienā katra mazliet jūtas kā karaliene... Un tieši rokdarbu pulciņa dalībnieces tik tiešām varēja sajusties kā karalienes, meistarklases noslēgumā liekot galvā pašas savus darinātos kroņus... Kāda no dāmām kroni nolēma dāvināt meitai, kurai tas būs skaists papildinājums izlaiduma tērpam jau šajā vasarā, cita- mazmeitai, kas tūlīt atbrauks ciemos no ārzemēm, vēl cita apguva kroņa darināšanas prasmi, lai pēc tam radītu kroņus visām deju kolektīva dāmām, kas turpmāk, protams, uzstāšanās reizēs papildinās kolektīva vizuālo izskatu. Jaunas zināšanas, prasmes, pieredze un dāvanas pašām sev un citiem!

Lūk, tik skaisti izdevās svētki! Vēlreiz

Ādas rotu meistarklases meistare Alja Protoseviča ar Ozolaines Tautas nama Senioru interešu klubā „UGUNTINA” dalībniecēm

Ozolaines Tautas nama sieviešu vokālā ansambļa „NADEŽDA” dalībnieces priecājās par ziepju meistarklases rezultātiem

pierādījās tas, ka svētku svinēšanas nāk ar radošas iedvesmas dzirksti, izpausmes var būt joti daudz un kādu jaunu nodarbi, kādu nebijušu dažādas, arī pandēmijas ietvaros. aizraušanos, kas palīdz rast papildus Gandarījums par to, ka izdevās sagādāt prieku steidzīgajā ikdienā! Lieku reizi prieku kolektīviem, kuri citkārt svētku reizēs vairāk strādāja, nevis baudīja svinības. Prieks par jaunām apgūtām prasmiem, kas noderēs arī turpmāk Tautas nama pasākumu un citu procesu īstenošanā, un pievienotās vērtības radīšanā. Prieks par katru dāmu, kura darbojās, guva darbošanās prieku, iedvesmu, apguva jaunas prasmes un zināšanas!

Lai arī Jums, lasītājas, šis pavasaris

Santa Ostaša,
Ozolaines
Tautas nama vadītāja

Aprit 73.gadi kopš traģiskā notikuma, kad 1949. gada 25.martā no savām mājām un dzimtenes svešumā tika aizvesti daudzi tūkstoši latvieši.

Daudzi no viņiem, tostarp sievietes, sirmgalvji un bērni dzimtajā Latvijā vairs neatgriezās – daļa novārga un aizgāja bojā koncentrācijas nometnēs un mūža nocītinājumus, daļa – palika uz mūžiem Sibīrijas sniegos.

Šajā dienā Latvijas valsts karogus rotā sēru lentes, bet izsūtīto radinieki, izsūtīšanu piedzīvojušie un mājas atgriezušies cilvēki, kā arī pārējie iedzīvotāji piemin baigos notikumus, tajos cietušos tautiešus un viņu sūros likteņus.

Par ozolainiešu skarbaiem likteņiem lasiet grāmatas „Ozolzīles zīmē” no 275.lpp.

Par Lieldienu dievkalpojumiem Kampišķu vecticībnieku lūgšanas namā!

Kampišķu vecticībnieku lūgšanas nams aicina draudzes locekļus uz Dievkalpojumiem aprīlī:

- Pūpolsvētdienā, 17.04.2022.
Dievkalpojuma sākums plkst. 9.00.
- Lieldienu dievkalpojums
24.04.2022. sākums plkst.18.00.

Dievkalpojumā piedlāsies Kampišķu vecticībnieku draudzes garīgā tēva p.i. Georgijs Kolesnikovs.

Tehnisko iemeslu dēļ, transports uz šiem Dievkalpojumiem pagasta iedzīvotājiem netiks piedāvāts.

Tālrinis uzziņām 28282571.

Anna Tarakanova
draudzes priekšsēdētāja

Izdevums iznāk vienu reizi mēnesī. Tirāža: 300 eksemplāri. Elektroniski izdevumu var izlasīt Rēzeknes novada pašvaldības un Ozolaines pagasta pārvaldes mājas lapās.

draugiem.lv/ozolaine

facebook.com/ozolainespagasts

twitter.com/ozolaine

instagram.com/ozolaine.lv

youtube.com/Rēzeknes novada Ozolaines pagasta pārvalde

BEZMAKSAS INFORMATĪVĀIS IZDEVUMS

Par izdevumu atbildīga — Ozolaines pagasta pārvalde

IZDEVĒJS:

RĒZEKNES NOVADA PAŠVALDĪBAS IESTĀDE
“MALTAS APVIENĪBAS PĀRVALDE”

Reģ.Nr.: 40900027426

STRUKTŪRVIENĪBA „OZOLAINES PAGASTA PĀRVALDE”

Adrese: „Lazdas”, s.Balbiši, Ozolaines pag..

Rēzeknes nov., LV-4633

E-pasts: info@ozolaine.lv

Tālr.: +371 64640171

Web: www.ozolaine.lv

REKVIZĪTI:

Banka: A/S Swedbank

Swift kods: HABALV22

Konta Nr.: LV68HABA0551046064481

